

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem x
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6
proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2020 č. j. 968/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým se podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. MHMP 11936/2016/Buk ze dne 4. 1. 2016 jako opožděné zamítá a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se zamítá odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 149672/2016/Buk ze dne 28. 1. 2016 a toto usnesení se potvrzuje.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 11936/2016/Buk ze dne 4. 1. 2016 byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 a ust. § 125 odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“), neboť porušil ust. § 4 písm. c) a ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla uložena pokuta ve výši 9 000 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 10 měsíců. Současně byla žalobci usnesením č. j. MHMP 149672/2016/Buk ze dne 28. 1. 2016 určena lhůta 5 kalendářních dnů k doplnění jím podaného odvolání ze dne 24. 1. 2016.
3. Žalobce ve své žalobě namítal, že závěr žalovaného o opožděnosti podaného odvolání je mylný. Mezi žalobcem a žalovaným není sporu o datu doručení rozhodnutí, a tedy ani o datu lhůty pro podání odvolání, posledním dnem bylo 21. 1. 2016. Sporné je pak, kdy bylo odvolání podáno. Zatímco žalovaný tvrdí, že odvolání bylo podáno dne 24. 1. 2016 datovou schránkou, žalobce tvrdí, že odvolání bylo podáno již dne 21. 1. 2016, a to prostým emailem. Datová zpráva ze dne 24. 1. 2016 tak již měla pouhé deklaratorní účinky vůči emailu ze dne 21. 1. 2016, který potvrzovala. Žalobci nebylo zřejmé, jak má s odstupem delším, než čtyř let, svá tvrzení prokazovat. Měl za to, že správní orgán prvního stupně o daném podání věděl a toto bylo ze spisu odstraněno následně. Tvrzenou skutečnost měl prokazovat jednak fakt, že správní orgán neučinil záznam zákazu činnosti a bodového postihu, který by z pravomocného rozhodnutí vyplýval, do karty řidiče a také to, že pokud by správní orgán prvního stupně nebyl seznámen s podáním ze dne 21. 1. 2016, pak by logicky nevyzýval žalobce k doplnění odvolacích důvodů. Text podání ze dne 24. 1. 2016 měl také dosvědčovat to, že jde o potvrzení podání ze dne 21. 1. 2016. Dle názoru žalobce není možné po účastníku řízení spravedlivě požadovat, aby po dobu čtyř a půl let uchovával emailovou korespondenci se správními orgány. Žalobce uzavřel, že s ohledem na zjevné procesní taktizování žalovaného, spočívající v extrémním překročení pořádkové lhůty pro vydání rozhodnutí, jakož i na skutečnost, že žalobci nebyl proveden záznam v kartě řidiče, který by v případě, že by odvolání nebylo podáno ve lhůtě, proveden byl, jakož i skutečnost, že žalobce byl vyzván k doplnění odvolání, kdy k tomuto by v případě opožděného podání vyzván nebyl, a konečně i s ohledem na text samotného potvrzení podání odvolání, se jeví jako pravděpodobnější, že odvolání bylo podáno včas, a podání ze dne 21. 1. 2016 vskutku jen absentuje ve správním spise. V závěru žaloby žalobce namítl, že je přesvědčen, že žalovaný rozhodl po lhůtě zániku odpovědnosti za přestupek.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že bylo zjištěno, že žalobce v odvolací lhůtě žádné odvolání nepodal, to učinil až dne 24. 1. 2016, tedy opožděně. Uvedl, že odvolání, které mělo být údajně podáno dne 21. 1. 2016, nikdy neobdržel, což plyne se sběrného archu správního spisu. Za nedůvodnou považoval též námitku týkající se promlčení přestupku, neboť věc byla pravomocně ukončena v průběhu plynutí promlčecí lhůty, tudíž nemohlo dojít k promlčení. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

6. Při jednání konaném před zdejší soudem dne 25. 10. 2022 žalovaný setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, právní zástupce žalobce se bez omluvy nedostavil.
7. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 11936/2016/Buk ze dne 4. 1. 2016, usnesení správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 149672/2016/Buk ze dne 28. 1. 2016, odvolání žalobce ze dne 24. 1. 2016, žalobou napadené rozhodnutí č. j. 968/2020-160-SPR/3 ze dne 22. 5. 2020.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 5. 8. 2015 v 21:19 hod. řídil motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, reg. zn. x, na pozemní komunikaci v Praze 4, na ulici 5. května, ve směru jízdy do centra. Žalobci byla naměřena rychlost jízdy 113 km/h, přestože je v tomto úseku stanovena rychlost 50 km/h. Dne 4. 1. 2016 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. MHMP 11936/2016/Buk, kterým uznal žalobcem vinným z porušení ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 a ust. § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 9 000 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 10 měsíců. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 24. 1. 2016 odvolání, správní orgán usnesením č. j. MHMP 149672/2016/Buk ze dne 28. 1. 2016 vyzval žalobce ve lhůtě 5 dnů k doplnění odvolání. Žalovaný následně odvolání proti rozhodnutí č. j. MHMP 11936/2016/Buk ze dne 4. 1. 2016 jako opožděné zamítl.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 85 odst. 1 zákona správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.*
11. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí č. j. MHMP 11936/2016/Buk dne 4. 1. 2016 (vypravil dne 5. 1. 2016), a toto bylo následně dne 6. 1. 2016 doručeno do datové schránky žalobce, posledním dnem pro podání odvolání byl tedy den 21. 1. 2016. O těchto skutečnostech není mezi stranami sporu. Sporné zůstává, kdy bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno odvolání žalobce. Ze správního spisu, který byl zdejšímu soudu předložen, jasně vyplývá, že od vydání resp. od vypravení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebylo správnímu orgánu prvního stupně až do dne 24. 1. 2016 doručeno žádné podání od žalobce. Tuto skutečnost potvrzuje i sběrný arch spisu, který je jeho nedílnou součástí. Není tedy pochyb o tom, že žalobce podal odvolání až dne 24. 1. 2016, tedy opožděně. Pokud žalobce tvrdí, že správní orgán manipuloval se správním spisem v jeho neprospěch, tak k tomu musí zdejší soud konstatovat, že takovému jednání správního orgánu nic nenásvědčuje a ani žalobce nenavrl jakýkoliv důkaz na podporu svých tvrzení.
12. Pokud žalobce tvrdil, že z obsahu jeho podání ze dne 24. 1. 2016 je zřejmé, že se jedná pouze o potvrzení odvolání do prvoinstančního rozhodnutí, tak k tomu je nezbytné uvést, že bylo-li předmětné podání učiněno elektronicky bez elektronického podpisu, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Pokud tedy žalobce v odvolání ze dne 24. 1. 2016 uvedl „*Tímto potvrzuji datovou schránkou odvolání do rozhodnutí č. j. MHMP 11936/2016/Buk, ze dne 21. 1. 2016*“, tak se rozhodně nemohlo jednat o doplnění podání shodného obsahu, i pokud by tedy žalobce skutečně podání učinil, tak by nebylo řádně doplněno, resp. potvrzeno.

13. Jak správně poukázal žalovaný ve vyjádření k žalobě, tak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 3. 2016, č. j. 6 As 276/2015-31, konstatoval, že standardem pro posouzení včasnosti e-mailového podání je okamžik jeho dojití (doručení). Pro zachování lhůty nestačí v poslední den elektronické podání odeslat. Pokud se účastník rozhodne komunikovat se správním orgánem prostřednictvím e-mailu, který je nezaručeným prostředkem komunikace, je jeho povinností prokázat, že podání správnímu orgánu skutečně došlo, resp. nese riziko, že tento způsob komunikace z nějakého důvodu selže a podání správnímu orgánu včas nedoručí. Bylo tedy pouze na žalobci, aby si uchoval důkaz odeslaného emailu, pokud, jak sám uvádí, si byl vědom, že tak činí poslední den pro podání odvolání, nebo primárně odeslal odvolání datovou schránkou, kterou zaslal podání ze dne 24. 1. 2016. Činí-li účastník úkon vůči správnímu orgánu elektronicky, obecně je na něm, aby doložil, že podání správnímu orgánu skutečně došlo (rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 - 47, a ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015 - 31), přičemž printscreen výpisu odeslaných e-mailových zpráv neprokazuje doručení do dispozice správního orgánu (rozsudek ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006 - 68, ze dne 23. 3. 2016, č. j. 6 As 276/2015 - 31).
14. Dle soudu lze přisvědčit námitce žalobce týkající se nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí o odvolání, avšak jedná se o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení nemá žádné dopady na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2016 č. j. 4 As 268/2015 — 27). Zdejší soud považuje takto zásadní překročení lhůty ze strany žalovaného za velice nevhodné, avšak jak je uvedeno výše, tak toto pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí.
15. Výzva k doplnění odvolání, kterou učinil správní orgán, nemůže podané odvolání učinit včasným. Přestože v případě opožděného odvolání není nutné vyzývat účastníka k jeho doplnění, tak i za situace, kdy tak správní orgán učiní, neznamená to, že by bylo odvolání automaticky posouzeno jako včasné.
16. K namítanému neprovedení záznamu v evidenční kartě řidiče, zdejší soud uvádí, že žalobce nikterak nedoložil, že by tento záznam nebyl v jeho kartě řidiče uveden a ze spisového materiálu nic takového nevyplývá, i pokud by tomu tak skutečně bylo, tak absence tohoto záznamu v evidenční kartě řidiče nemůže z opožděného odvolání učinit odvolání včasné.
17. Soud shledal nedůvodnou i námitku týkající se promlčení přestupku. Vzhledem k výše uvedeným závěrům je zřejmé, že v posuzovaném případě bylo odvolání podáno opožděně, řízení o přestupku tak bylo pravomocně ukončeno v průběhu plynutí promlčecí lhůty. Jak lze dovodit z ust. § 85 odst. 1 správního řádu právní moc prvostupňového rozhodnutí nenastává pouze v případě, pokud je odvolání vyhodnoceno jako včasné a přípustné. Opožděné odvolání nemá na běh promlčecí lhůty již žádný vliv. Aby byla věc promlčena, muselo by se jednat o řádné a včasné odvolání, což však není tento případ.
18. Soud považuje za vhodné zohlednit postupy P. K. v jiných řízeních, neboť právě širší kontext jeho jednání může prokázat případné obstrukční či zneužívající praktiky a odlišit tím jakoukoliv standartní situaci od cílené procesní strategie (k tomu srov. závěry NSS v rozsudku ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 16/2015-30). Plynutí času a neustále se zvyšující počet případů „umělé“ vytvářených (a často velmi podobných) procesních situací, jejichž společným jmenovatelem je osoba P. K. je proto kritériem, které soud v posuzované věci zohlednil.
19. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný sice byl ve věci úspěšný, žádné důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec nákladů vynaložených z běžné úřední činnosti mu však nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně